

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010377
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5820010377.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov Mgr. Anny Mihálikovej a JUDr. Adriany Gallovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. januára 2022, o odvolaní obžalovaného I. E. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/108/2020 zo dňa 2.9.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného I. E. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/108/2020 zo dňa 2.9.2021 bol obžalovaný I. E. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 1.8.2020 v čase okolo 02.30 hod. viedol pod vplyvom alkoholu motocykel Daelim Motor CO., LTD., Cord - R, KMYSE4B4s 6D886190, po ceste 11/520 v obci Suchá Hora smerom na obec Hladovka, pri dome č. X bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Trstená, počas kontroly sa podrobil dychovej skúške na alkohol prístrojom Alcoquant 6020 plus, č. A409741 a bola mu nameraná hodnota 1,49 mg etanolu v litri vydýchnutého vzduchu

a takto konal aj napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Tvrdošín, sp.zn. ORPZ-DK-ODI3-P-45/2020, vydaným aj právoplatným dňa 26.5.2020, mu bol uložený, okrem iného, aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo po dobu 50 mesiacov, ktorý v čase skutku trval.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti okresný súd obžalovanému uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný I. E. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 2.9.2021. Zahlásené odvolanie obžalovaný zdôvodnil písomným podaním zo dňa 28.10.2021, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 29.10.2021, a to nasledovne:

Odvolanie podáva z dôvodu, nakoľko uložený trest považuje za neprimerane prísny. Namieta aj zaradenie do nápravno- výchovnej skupiny. Je si vedomý toho, že svojim konaním porušil platné právne zákony nášho štátu, čo v súčasnej dobe ľutuje, chcel by sa v osobnom živote polepšiť a pristupovať k svojej budúcnosti zodpovedne. Je mu ľúto, že spôsobil problémy, ktoré vyústili až do súdneho pojednávania. Zároveň sa zaväzuje, že svoje chovanie napraví, o čo sa snaží v súčasnej dobe aj tým,

že si zarába poctivou prácou a pomáha svojim rodičom, ktorí sú už na dôchodku a majú nemalé starosti v súvislosti s chodom domácnosti, v ktorej má trvalý pobyt aj on.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvoláva voči výške trestu a zaradeniu do nápravno-výchovnej skupiny. Žiada, aby mu bolo vo veci jeho odvolania vyhovené a ak by bolo možné, aby mu bol trest znížený alebo zmenený na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného I. E. písomne nevyjadril.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie konané o jeho odvolaní nedostavil. Krajský súd za splnenia zákonných podmienok podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obžalovaného. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia upovedomený riadne a včas. Upovedomenie o termíne verejného zasadnutia osobne prevzal dňa 30.12.2021. Obžalovaný bol v upovedomení poučený o možnosti vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Obžalovaný neúčast' na verejnom zasadnutí žiadnym spôsobom neospravedlnil, ani nežiadal o jeho odročenie na iný termín. Krajský súd nezistil existenciu žiadnej zákonnej prekážky v zmysle § 293 ods. 6 Tr. por., ktorá by bránila vykonaniu verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného.

Prokurátor na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného I. E. bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, proti výroku rozsudku, proti ktorému je prípustné, avšak nie je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisu primárne zistil, že procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému výroku o treste, bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku. S ohľadom k tomu, že obžalovaný I. E. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. Zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému I. E..

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste, ktorý obžalovaný napadol podaným odvolaním, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť.

Ďalej odvolací súd z odôvodnenia napadnutého rozsudku zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov upravených v ustanovení § 34 Tr. zák., osobitne v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. V tomto smere odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na podrobné a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v jeho podstate stotožňuje.

V rámci skúmania existencie poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd prvého stupňa u obžalovaného I. E. správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a jej spáchanie úprimne oľutoval). Správne u obžalovaného

zistil aj dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j. obžalovaný spáchal viac trestných činov (konkrétne dva trestné činy - prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.) a podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. obžalovaný už bol odsúdený pre spáchanie trestného činu (v prípade nezahladených odsúdení aj krajský súd poukazuje na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného v konaniach vedených na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. OT/50/2012, pod sp.zn. 4T/4/2013, pod sp.zn. 6T/113/2012, a to aj pre rovnakú trestnú činnosť ako v tomto trestnom konaní, teda u obžalovaného sa jedná o tzv. špeciálnu recidívu a za celú túto zbierajúcu sa trestnú činnosť mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody, súhrnný peňažný trest a súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktoré skutočnosti plne odôvodňujú u obžalovaného aplikáciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.). Pri prevahe priťažujúcich okolností okresný súd správne obžalovanému ukladal trest odňatia slobody zároveň aplikujúc aj ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. (podľa tohto zákonného ustanovenia sa zvyšuje dolná hranica zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu). Napokon okresný súd obžalovanému plne v súlade so zákonom ukladal trest ako trest úhrnný, aplikujúc ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák., pretože tento ukladal za dva prečiny spáchané úmyselne jedným skutkom. V zmysle tohto posledne uvedeného zákonného ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. je najprísnejšie trestným prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody až na dva roky a ktorá trestná sadzba trestu odňatia slobody podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. bola v danom prípade rozhodujúcou pre ukladanie trestu odňatia slobody obžalovanému (ako však už bolo uvedené vyššie, u obžalovaného bolo nutné takto ustanovením § 348 ods. 1 Tr. zák. určenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v konečnom dôsledku upraviť postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., t.j. zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu). Obžalovanému potom okresný súd správne a plne v súlade so zákonom trest odňatia slobody ukladal v trestnej sadzbe 8 mesiacov až 2 roky.

Obžalovaný I. E. v tejto trestnej veci na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd prijal a obžalovaného uznal vinným v zmysle podanej obžaloby. Krajský súd si je vedomý toho, že v takomto prípade vyhlásenia o vine obžalovanému môže byť uložený trest odňatia slobody aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený až o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44 publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017). Aj v prípade vyhlásenia viny však obžalovaný automaticky nemá nárok na postup pri ukladaní trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody až o jednu tretinu. Nakoľko sa jedná len o možnosť, súd musí vždy skúmať, či sú tu splnené zákonné podmienky pre postup pri ukladaní trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. V danom prípade krajský súd zistil viaceré konkrétne skutočnosti, pre ktoré u obžalovaného by nezodpovedalo stavu veci a zákonu ukladanie trestu odňatia slobody aplikujúc zákonné ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu predchádzajúceho trestu odňatia slobody. Teda ani hrozba výkonu zvyšku trestu odňatia slobody v prípade porušenia podmieneného prepustenia nebola pre obžalovaného dostatočnou výstrahou, aby v priebehu skúšobnej doby viedol riadny život a výkon trestu odňatia slobody si u neho zrejme dostatočne nespĺnil svoj prevýchočný účel. Obžalovaný žalovaným skutkom spáchal dva trestné činy, a to prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Jedná sa o úmyselné trestné činy. U obžalovaného v tomto prípade ide o tzv. špeciálnu recidívu, keď už v minulosti bol uznaný vinným pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky (v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. OT/50/2012 a pod sp.zn. 4T/4/2013 a bol mu uložený súhrnný trest).

Obžalovaný však nepochybne na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., čo pri ukladaní trestu obžalovanému nemožno ponechať bez povšimnutia. Pri určovaní výmery trestu nemožno dať na jednu úroveň páchatel'a trestného činu, ktorý vyhlásil, že je vinný zo spáchania trestného činu, v dôsledku čoho nebolo nutné v konaní pred súdom ďalej vykonávať dokazovanie ohľadne viny obžalovaného, ktorý súčasne takýmto spôsobom prejavil kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, jej spáchanie úprimne oľutoval a páchatel'a, ktorý spáchanie skutku popiera a v konaní pred súdom bolo nutné vykonať celé dokazovanie ohľadne viny obžalovaného. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1

písm. b) Tr. por., krajský súd sa stotožňuje s uložením obžalovanému trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Krajský súd na okraj poznamenáva, že pokiaľ by obžalovaný neurobil vyhlásenie o vine podľa § 257 písm. b) Tr. por., nebolo by na mieste obžalovanému ukladať trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ale tento by mu bol ukladaný vo vyššej výmere, k stredu trestnej sadzby trestu odňatia slobody (u obžalovaného by zrejme absentovala poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. I/ Tr. zák., trest sa ukladá za spáchanie dvoch úmyselných trestných činov, jedná sa o špeciálnu recidívu a nemožno opomenúť ani kriminálnu minulosť obžalovaného, spáchanie trestnej činnosti obžalovaným v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia).

Okresný súd správne obžalovaného za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 6T/113/2012).

Krajský súd si je vedomý ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák., v zmysle ktorého súd môže páchatel'a zaradiť aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená a takto môže do ústavu na výkon minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. V tomto konkrétnom prípade však krajský súd zastáva názor, že tu nie sú splnené zákonné podmienky na zaradenie obžalovaného do miernejšieho (minimálneho) stupňa stráženia podľa ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. Vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti, ale osobitne s prihliadnutím na mieru narušenia obžalovaného krajský súd nemá za to, že náprava obžalovaného by bola lepšie zaručená v miernejšom, a to minimálnom stupni stráženia. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje najmä na to, že obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil nie až tak dlho po tom, ako bol podmiennečne prepustený z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonával v minimálnom stupni stráženia (trest uložený v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 6T/113/2012). Súčasne obžalovaný sa tejto trestnej činnosti dopustil ešte počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia, teda ani hrozba výkonu zvyšku trestu odňatia slobody pre prípad porušenia podmiennečného prepustenia nebola pre neho dostatočná, aby ďalej viedol riadny život a viac nepáchal trestnú činnosť. Predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody v minimálnom stupni stráženia si u obžalovaného zjavne dostatočne nesplnil svoj účel a náležite nevedol k jeho prevýchove a náprave. Obžalovaný v prípade aktuálne súdnej trestnej činnosti spáchal dva úmyselné trestné činy, pričom sa u neho jedná aj o tzv. špeciálnu recidívu (uznanie viny v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 0T/50/2013 a pod sp.zn. 4T/4/2013). Za tohto stavu potom aj krajský súd má za to, že pre dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného, pre jeho nápravu je nutné, aby si obžalovaný trest odňatia slobody vykonával už v prísnejšom strednom stupni stráženia.

Obžalovanému nie je možné uložiť trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu. Ako na to už správne poukázal okresný súd, uvedené vylučuje priamo ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., nakoľko obžalovaný sa aktuálne súdnej úmyselnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 6T/113/2012 (podmiennečné prepustenie uznesením Okresného súdu Martin, sp.zn. 3PP/111/2017 zo dňa 13.12.2017 s určením skúšobnej doby na 3 roky). Podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák., ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

U obžalovaného boli splnené aj zákonné podmienky podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. pre uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, nakoľko obžalovaný sa súdnej trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti je možné uložiť na 1 rok až 10 rokov. V danom prípade však stavu veci a zákonu zodpovedalo uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 Tr. zák., teda v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2 na dobu 6 rokov. Obžalovaný bol v tejto trestnej veci uznaný vinným okrem iného

z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku a za takýto trestný čin už bol v minulosti odsúdený (v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo, sp.zn. 0T/50/2012 a sp.zn. 4T/4/2013, pričom v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo, sp.zn. 6T/113/2012 mu bol uložený súhrnný trest). Krajský súd len na okraj poznamenáva, že podľa § 61 ods. 7 Tr. zák. na ukladanie trestu zákazu činnosti podľa odsekov 3 až 5 nemá vplyv ani zahľadanie odsúdenia.

Vzhľadom na všetky zistené konkrétne skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, ako aj spáchanej trestnej činnosti, dôsledne prihliadajúc na zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a zákonné ustanovenia, podľa ktorých bol obžalovanému trest ukladaný, osobitne zohľadniac, že obžalovaný na prvom hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd potom obžalovanému súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 rokov považoval za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, zodpovedajúci kritériám individuálnej, ako aj generálnej prevencie, ako aj zodpovedajúci potrebám dosiahnutia účelu trestu u obžalovaného. Z vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie obžalovaného smerujúce proti výroku o treste napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Záverom krajský súd poznamenáva, že obžalovaný v rámci odvolania neuviedol žiadne také právne významné a relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa o uložení trestu za spáchanú trestnú činnosť obžalovanému. Dôvodom pre uloženie miernejšieho trestu obžalovanému nie je, že obžalovaný v súčasnej dobe pracuje a pomáha svojim rodičom dôchodcom, s ktorými žije v spoločnej domácnosti. Obžalovaný súdenú trestnú činnosť nepochybne spáchal, pričom právnym následkom spáchanej trestnej činnosti je uloženie zákonného a spravodlivého trestu, ktorý si obžalovaný musí vykonať.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.